

Uroczystość Chrystusa Króla

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- uświadomienie prawdy o Panu Jezusie – Królu Wszechświata;
- kształtowanie postawy świętowania roku liturgicznego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- na podstawie dotychczasowej wiedzy i wiadomości z zajęć wylicza cechy dobrego króla;
- swoimi słowami opowiada o dialogu Pana Jezusa z Piłatem;
- wyjaśnia, na czym polega królestwo Pana Jezusa;
- recytuje z pamięci tekst piosenki *Jesteś Królem* i śpiewa ją.

Metody

opowiadanie, burza mózgów, zagadka, lektura Biblii, zabawa, śpiew, ew. kalambury, praca plastyczna.

Środki dydaktyczne

streszczenie legendy, obrazki do omówienia w zagadce, ew. kartki do pracy plastycznej.

Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Skrót legendy *Kazimierz Wielki kumem* (załącznik). Analiza tekstu.

II. Rozwinięcie

1. Burza mózgów – jaki powinien być dobry król?
2. Zgadywanka *O kim mowa?*. Wybrana dwójka dzieci dostaje obrazki: Chrystusa Króla Wszechświata oraz Pana Jezusa niosącego krzyż lub Pana Jezusa na krzyżu. Dzieci po kolei opowiadają o postaci na obrazku z zastrzeżeniem, że nie mogą powiedzieć, kto to taki – ma to odgadnąć reszta grupy. Po odgadnięciu nauczyciel zwraca uwagę na to, że opisy postaci były zupełnie różne, chociaż oba obrazki przedstawiały Pana Jezusa. Krótka informacja o uroczystości Chrystusa Króla.
3. Lektura Biblii – Łk 23, 3; Mt 25, 34-40. Przy analizie tekstu nauczyciel odwołuje się do legendy o Kazimierzu Wielkim.
4. Praca z podręcznikiem – wykonanie polecenia.

III. Zakończenie

Zabawa *Telefon do Króla*. Dzieci siedzą w kole, blisko siebie. Nauczyciel mówi szeptem dowolne zdanie do najbliższego siedzącego dziecka. Dzieci przekazują je sobie kolejno, prosto do ucha. Na koniec ostatnie dziecko mówi głośno, jaka to była wiadomość dla Pana Jezusa – Króla.

Nauka piosenki i śpiew w procesji (może być z gestami):

Jesteś Królem. / ×2

Królem jest Bóg. / ×2

Podnieśmy wszyscy nasze serca!

Podnieśmy wszyscy nasze dłonie!

Stawajmy przed obliczem Pana, wielbiąc Go.

Źródło: <http://piosenkireligijne.pl/jestes-krolem/> (dostęp: 6.03. 2017).

Inna propozycja pracy

Kalambury – wybrane dzieci przedstawiają (w różnej kolejności) bez słów dobre uczynki, o których mówi Pan Jezus – Mt 25, 34-40. Pozostałe dzieci odgadują, co to za uczynek. Kto odgadnie, może założyć papierową koronę i nosić do czasu, aż kolejna osoba na nią nie zasłuży.

Praca plastyczna „Herb dla Króla” – dzieci otrzymują kartki z wizerunkiem Pana Jezusa Króla Wszechświata i muszą ozdobić je tak, jakby projektowały herb dla Króla.

Załącznik

Dawniej w Polsce rządili królowie. Jednym z nich był Kazimierz Wielki. Bardzo chciał być dobrym królem, dlatego postanowił poznać życie i problemy najbiedniejszych, czyli wieśniaków. Przebrał się za biednego wędrowca i zapukał wieczorem do chaty wieśniaka. Zapytał, czy może zostać na noc. Wieśniak zgodził się, chociaż miał ciasno w domu – siedmioro dzieci i właśnie urodziło się ósme. Ale przygotował kolację i miejsce do spania dla wędrowca. Wędrowiec, którym był król Kazimierz Wielki, poprosił, by wieśniak poczekał z chrztem dziecka do następnego dnia, to będzie miał wyjątkowego chrzestnego. Rano król bardzo wcześnie wyszedł z chaty wieśniaka, wrócił koło południa w królewskich szatach. Król postanowił zostać ojcem chrzestnym dziecka wieśniaka, który poprzedniej nocy okazał mu tyle dobroci. Od tej pory jeszcze bardziej dbał o wieśniaków i pomagał im.

(na podstawie legendy *Kazimierz Wielki kumem*).

Źródło: <http://ksiazki.onet.pl/fragmenty-ksiazek/kazimierz-wielki-kumem/y1nmt> (dostęp: 29.06.2017).

Rozmowa kierowana – nauczyciel pyta: „Jaki jest herb Królestwa Pana Jezusa?”. Dzieci podają różne propozycje. Nauczyciel tak prowadzi rozmowę, aby dzieci odpowiedziały, że herbem jest serce. Następnie nauczyciel maluje dłonie dzieci czerwoną farbą. Dzieci odciskają na kartonie swoje dłonie, ułożone na kształt serca. Na koniec nauczyciel mówi, że Pan Jezus Król ma wiele królestw, a w każdym najważniejsza powinna być miłość jako najwyższe prawo Królestwa Bożego.